

ΝΙΚΟΣ
ΛΥΓΕΡΟΣ

Γνωστική προσέγγιση διαχείρισης κρίσεων

Η διαχείριση κρίσεων δεν είναι μόνο μία τέχνη. Βασίζεται σε ένα επιστημονικό υπόβαθρο όπου λειτουργούν η θεωρία αποφάσεων και η θεωρία παιγνίων και δεν ανήκει αποκλειστικά στον χώρο του χρόνου όπου κυριαρχεί το timing. Η κρίση μπορεί να είναι συγχρονική και να προέρχεται από φαινομενικά αντικρουόμενες πληροφορίες. Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να διαχωρίσουμε τις έννοιες των δεδομένων και των πληροφοριών.

Ενώ τα δεδομένα υπάρχουν και δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της συμβατότητας, οι πληροφορίες μπορεί να είναι αντιφατικές μέσα σ' ένα πλαίσιο. Κατά συνέπεια, μόνο η επεξεργασία τους μπορεί να τις μετατρέψει σε γνώση ή να τις απορρίψει ως βάση γνώσης. Στη διαχείριση κρίσεων πρέπει να εξετάζου-

με αν τα πλαίσια δράσης είναι συμβατά. Με άλλα λόγια, αν υπάρχει μια κοινή τομή που επιτρέπει τη δόμηση της πληροφορίας δίχως τις επιπτώσεις της παραπληροφόρησης. Η αφαίρεση του χρόνου δεν αποτελεί μία ουτοπία για τη διαχείριση κρίσεων. Αντιθέτως, τα μέλη που συμβάλλουν στην ομάδα διαχείρισης πρέπει να έχουν την ικανότητα να λειτουργούν δίχως την πίεση του χρόνου για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στην πραγματικότητα του προβλήματος.

Γι' αυτό το λόγο, πρέπει να εντοπίσουν τα κρίσιμα σημεία της δομής του προβλήματος όχι μόνο για να το ταξινομήσουν σε μία κατηγορία πολυπλοκότητας, αλλά και για να το διαχειριστούν με τα ανάλογα εργαλεία. Τα δομικά στοιχεία του προβλήματος δεν εί-

ναι απαραίτητα χρονικού τύπου όπως το θεωρούν οι περισσότεροι αναλυτές. Για να είναι διαχρονικά πρέπει να έχουν μία χρονική ανθεκτικότητα. Και αυτή η ιδιότητα συσχετίζεται με τα μαθηματικά. Μία ομάδα brainstorming μετά από τη φάση του lateral thinking για να πάρει μία απόφαση μέσω της θεωρίας αποφάσεων πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της θεωρίας παιγνίων. Υστερα μόνο μπορεί να ξεπεράσει τις λύσεις Nash για να βρεθεί στο πεδίο του Pareto.

Αυτή η μεθοδολογία επιτρέπει με την εισαγωγή της χρονικής διάστασης την εφαρμογή της προσέγγισης του Stackelberg μέσω της ενσωμάτωσης εργαλείων της μαθηματικής ανάλυσης. Η γνωστική προσέγγιση της διαχείρισης των κρίσεων δεν αποβλέπει μόνο στην ορθότητα και στην ορθολογικότητα των στρα-

τηγικών συμπεριφορών, αλλά και στην αποτελεσματικότητα μέσα σ' ένα κοινό πλαίσιο.

Ετσι στα πολεμικά παίγνια δεν εξετάζουμε μόνο τη βέλτιστη λύση ενός παίκτη, αλλά και τη χειρίστη για τον αντίπαλο. Βέβαια, ακολουθούμε την προσέγγιση του Lasker, αλλά σ' ένα πλαίσιο πιο ελεύθερο και πιο ευέλικτο από το πεδίο ορισμού της προσέγγισης του Morgenstern και του von Neumann.

Επιπλέον, η χρήση της μεθοδολογίας του Brooks προσφέρει μεγαλύτερες δυνατότητες όσον αφορά στην τοπική στρατηγική και στην ολική τακτική.

Αλλάζοντας την ερμηνεία του προβλήματος δεν διαμορφώνουμε τον πυρήνα αλλά μεταφέρουμε τη δομή σ' ένα πλαίσιο πιο ευέλικτο όπου η διαχείριση της κρίσης δεν είναι πιο εύκολη μα έχει λύση.

Η αστυνομία μας πήγε να λούσει το μωρό και έκαψε

Μας ανάγκασε ο κ. Αργυρού με τις σοβαρότατες καταγγελίες που έκαμε δημόσια πριν λίγες μέρες να κάνουμε κάτι που σπανίως κάνουμε. Να κάνουμε καλόπιστη κριτική προς το Αστυνομικό Σώμα και τον Αρχηγό του. Αν πράγματι αληθεύει ότι εξεδόθησαν γραπτές οδηγίες στην Τροχαία να καταγγέλλει το κοινό για να εισπράττει πρόστιμα(!) γιατί έπεσαν τα έσοδα του κράτους, αυτή είναι μια οδηγία που πρέπει να μπει στο βιβλίο Γκίνες. Το βρίσκω δύσκολο να το πιστέψω.

Οτι δηλαδή αντί να λεχθεί ότι από τις στατιστικές, οι οδηγοί μας συμμορφώνονται με τις οδηγίες μας και οδηγούν πιο προσεκτικά και ίσως γι αυτό να γίνονται λιγότερες καταγγελίες, σύμφωνα με τον κ. Αργυρού πάντοτε, η ηγεσία της Αστυνομίας δυσανασχετεί ότι δεν γίνονται τόσα πολλά... «λαπόρτα». Είναι εξωφρενικό αυτό και ανέμενα από τον έντιμο Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης να σχολιάσει αυτή την πρωτοφανή εγκύκλιο, αν όντως έτσι έχουν τα πράγματα.

Αν για παράδειγμα η ηγεσία της Αστυνομίας έδινε οδηγίες για ένα καλύτερο και πιο αυστηρό έλεγχο της κατηγορίας εκκίνησης των οδηγών όπου παρατηρούνται οι συχνότερες και πλέον τραυματικές και καμιά φορά θανατηφόρες περιπτώσεις, όπως για παράδειγμα τους μοτοσικλετιστές, πολλοί από εμάς που χάσαμε στενούς φίλους και προσφιλή πρόσωπα στα δίκυκλα, θα δικαιολογούσαμε πλήρως την Αστυνομία και την τροχαία.

Τα κοιμητήρια μας έχουν γεμίσει με σταυρούς με ονόματα νέων παιδιών. Πας σε μια κηδεία σήμερα και σπάνια βλέπεις ονόματα ηλικιωμένων. Τα βλέπεις και αυτά αλλά το νέο φαινόμενο είναι ότι οι σταυροί στα κοιμητήρια φέρουν ονόματα νέων παιδιών των 20-30 ετών που αν αναλύσει κανείς τους λόγους που βρίσκονται εκεί, στη βάση όλων θα βρει ένα επικίνδυνο οδηγό με ιλιγγιώδη ταχύτητα, ένα επικίνδυνο προσπέρασμα, ένα οδηγό με κάτσα από την επίδραση ποτού και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Αν οι οδηγίες της ηγεσίας της Αστυνομίας ήταν προς αυστηρότερο έλεγχο αυτών των περιπτώσεων τότε να θα συμφωνούσαμε. Όμως να λέγεις στην Τροχαία «βγείτε έξω και όποιον δείτε να κάνει μια μικρή παράβαση, δώστε του αμέσως ένα εξώδικο ογδόντα Ευρώ», αυτό είναι πρωτάκουστο.

Επομένως αν υπάρχει τέτοια γραπτή οδηγία προτρέπουμε τον κ. Παπαγεωργίου να την αποσύρει πάραυτα γιατί πιθανότατα χωρίς να το επιδιώκει, η Αστυνομία θα βρεθεί και στο εδώλιο κανενός Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων με οδηγίες γραπτές να καταδίδονται οι πολίτες. Ο ρόλος της Αστυνομίας είναι μεν προληπτικός. Δεν είναι όμως τιμωρητικός, εκδικητικός ή ρόλος φοροεισπράκτορα. Η γραμμή ανάμεσα στις δυο ιδιότητες της Αστυνομίας είναι πολύ λεπτές και αυτό ο Αρχηγός και η ηγεσία της Αστυνομίας έχουν υποχρέωση να το προσέξουν. Τέλος θα ήθελα να πω και δυο λόγια για την υ-

περβολική εμφάνιση του άριστου αξιωματικού κ. Κατσουνωτού στη τηλεόραση. Η Αστυνομία στο πρόσωπο του νεαρού αυτού αξιωματικού βρήκε πράγματι έναν άξιο εκπρόσωπο τύπου. Όμως κάθε τι που γίνεται πολύ συχνά δημιουργεί και αντιδράσεις. Φτάσαμε σήμερα ο εκπρόσωπος τύπου της Αστυνομίας, να εμφανίζεται στην τηλεόραση πολύ πιο συχνά από τον κατ' εξοχή κυβερνητικό εκπρόσωπο, τον κ. Στεφάνου.

Δεν μπορεί να υπάρχουν δυο εκπρόσωποι, ένας για την Αστυνομία και ένας για το κράτος.

Σε θέματα πολιτικής που αφορούν το Αστυνομικό σώμα, κατ' εξοχήν υπεύθυνος είναι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Μόνο σε θέματα που αφορούν καθαρά αστυνομικά θέματα μπορεί να παρεμβαίνει ο εκπρόσωπος τύπου της Δύναμης και αυτό όχι τόσο συχνά. Με τον τρόπο που γίνονται σήμερα τα πράγματα, η πολλή έκθεση ενός προσώπου στην τηλεόραση μπορεί να δημιουργήσει και αχρείαστες αντιδράσεις. Για παράδειγμα ενώ θα έπρεπε ο κατ' ύλην αρμόδιος Υπουργός να αναλάβει απάνω του να αντικρούσει τις καταγγελίες του Προέδρου του Συνδέσμου Αστυνομίας Κύπρου για το θέμα των «προληπτικών προστίμων, αυτή η δουλειά αφέθηκε στον κ. Κατσουνωτό. Αυτό ήταν λάθος της ηγεσίας αλλά και του Υπουργού, γιατί αποτελεί εκτός από Αστυνομική γραπτή οδηγία και πιθανή πράξη επέμβασης στα ανθρώπινα δικαιώματα του πολίτη. Επ' αυτού πρέπει να έχουμε και τις απόψεις των αρμοδίων αρχών και της Γενικής Εισαγγελίας. Αν δηλαδή δικαιούται ένα κατ' εξοχήν κυβερνητικό όργανο όπως είναι η Αστυνομία, να εκδίδει διαταγές για θέματα που είναι καθαρά θέματα οικονομικής φύσεως, όπως είναι η αύξηση των εσόδων του κράτους μέσω επί τόπου φορολογίας. Εστω και αν αυτός είναι ο στόχος, η εισπράξη φόρων από το κράτος, αυτό δεν έπρεπε ποτέ να μπει στο χαρτί σαν οδηγία, γιατί κατά την ταπεινή μας άποψη αυτό είναι πράξη επιλήψιμη που μπορεί να οδηγήσει το κράτος μας μπροστά σε Δικαστήρια προάσπισης ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Θα τελειώσω με μια παραίνηση προς τον κ. Παπαγεωργίου. Δεν μπορεί ο ίδιος από καιρού εις καιρό να μην εμφανίζεται στην τηλεόραση για να απαντά σε πολλά από τα ερωτήματα και τις απορίες των δημοσιογράφων, αφήνοντας αυτό το έργο πάντοτε στα χέρια του κ. Κατσουνωτού. Νομίζω ότι έχει καθήκον σε σοβαρές περιπτώσεις όπως αυτών των καταγγελιών του κ. Αργυρού, να εμφανίζεται ο ίδιος για να δίδει απαντήσεις. Τώρα σε οτι αφορά το δικαίωμα του συνδικαλισμού στα σώματα ασφαλείας και την δημοσιοποίηση των διάφορων τους από τηλεοράσεως, αυτή είναι μια άλλη υπόθεση, την οποία τώρα είμαστε αναγκασμένοι να σχολιάσουμε. Και εδώ υπάρχουν ένα σωρό προβλήματα που χρήζουν απαντήσεων στο ανώτατο δυνατό επίπεδο, προτού εκτροχιαστούν τα πράγματα.

Δρ. Γιάννης Ταλιώτης
Ιατρός Πάφου

Μήπως και η ΕΟΚΑ Β' ήταν σε διατεταγμένη αποστολή;

Την ώρα που οι σειρήνες μας θύμιζαν βασανιστικά τη συμπλήρωση 36 χρόνων από την μαύρη εκείνη ημέρα του Ιούλη του 74, το αιώνιο εκείνο λεπτό που το ανατριχιαστικό βουητό τους σαν διαπεραστικό ρίγος εισέβαλλε στο μυαλό και στη σκέψη μας, σπρώχνοντας βίαια τη μνήμη πίσω και χαρκακώνοντας εκ νέου βαθιά και ανεξίτηλα τη ψυχή μας, εξακολουθούν σήμερα να υπάρχουν αχρείοι που επιδιώκουν να επιδώσουν συγχωροχάρτια στους δολοφόνους της Δημοκρατίας και της νομιμότητας και να αποδώσουν τιμές και δάφνες ηρώων στους πραξικοπηματίες. Η ψυχή μας, ματωμένη, αφήνει κάθε χρόνο και ένα δάκρυ να κυλήσει αργά και βασανιστικά και να πέσει κάτω προκαλώντας αναφιλητά και ποτίζοντας τη μάνα γη της πολύπαθης και βασανισμένης Κύπρου με πόνο και πολλά αναπάντητα «Γιατί;» τα οποία εξακολουθούν να παραμένουν μετέωρα στα χρονοντούλαπα της Ιστορίας.

Σήμερα που η κύπρια μάνα του αγνοούμενου παλικαριού με οργίλο ύφος περιμένει το σπλάχνο της να επιστρέψει και να περάσει το πλατύσκαλο του σπιτιού της, έστω και στην προσφυνιά, βλέπει σπαρακτικά

με πόνο, αδύναμη πλέον να αντιδράσει, εξουθενωμένη και μπουχτισμένη από υποσχέσεις και παχιά λόγια αυτούς που στέγασαν τους πραξικοπηματίες να τους καταθέτουν δάφνια στεφάνια και να τους τιμούν ανεγείροντάς τους αγάλματα στρουθοκαμηλίζοντας μα κυρίως παραχαράσσοντας μια ιστορία νωπή η οποία γράφτηκε με πόνο και κυρίως με αίμα και ανθρώπινες ζωές. Θυσιασθήσες ζωές νέων που κάνουν την ιστορία του τόπου τους να θεωρείται μεγάλη, να χαρακτηρίζεται αιώνια και δικαιοδικα να βρίσκεται στο πάνθεον των ηρώων της Παγκόσμιας Ιστορίας.

Είναι στις μέρες μας που επιχειρείτε οργανωμένα από στελέχη συγκεκριμένου πολιτικού χώρου να αποδώσουν ευθύνη μονάχα στον Ιωαννίδη, τον Γκιζίκη, τον Μπονάνο και τον Κομπόκη νομιζόμενοι πως έτσι στρέφουν την προσοχή μας αλλού.

Τι και αν εμείς δεν τα ζήσαμε, όντας γεννηθέντες μετά το 1974, τα διαβάσαμε, τα ακούσαμε, τα διηγηθήκαμε από τους πατεράδες και τους παππούδες μας και πολύ περισσότερο τα αποτελέσματά τους τα βλέπουμε σήμερα μπροστά μας κάθε

φορά που γυρνάμε το βλέμμα μας στον Πενταδάκτυλο ή νοερά ταξιδεύουμε στο Βαρώσι, την Κερύνεια, τον Απόστολο Ανδρέα. Δεν χρειάζεται ούτε ο Γρίβας ούτε η ΕΟΚΑ Β για να μας θυμίζουν το δίδυμο έγκλημα που διαπράχθηκε, μας το θυμίζει καθημερινά ο Πενταδάκτυλος. Μια οργανωμένη αλλά σχεδιασμένη προσπάθεια παραχαράξης της ιστορίας που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη με τις προσπάθειες εξύμνησης του Γεώργιου Γρίβα Διγενή ο οποίος έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην τραγωδία της Κύπρου αφού υπήρξε ιδρυτής, επικεφαλής και καθοδηγητής της παράνομης τρομοκρατικής και φασιστικής ΕΟΚΑ Β' η οποία δρούσε με στόχο την κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και είχε ως συνέπεια το πραξικόπημα και την τραγωδία του τόπου, όπως τη ζούμε και βιώνουμε σήμερα.

Τέτοιες ενέργειες όχι μόνο είναι ανεπίτρεπτες αλλά είναι σαν να ρίχνεις αλάτι στην πληγή που χρόνια τώρα μένει ανοικτή, δημιουργώντας ένα πολιτικό σκηνικό που μόνο ανάγκη δεν έχουμε στους σημερινούς δύσκολους και ύπουλους καιρούς που ζούμε.

Μάριος Ιγνατίου

Χριστος Παπαγιάννης
RADIO COSMOS
95.2 & 91.4 FM
Καθημερινά
11:00 - 13:00
16:00 - 18:00
Πύλη Χρυσόχους 91.4Fm
www.radiocosmos.com.cy